

Problematika vzdělávání dětí-cizinců v základních školách je pro české školství relativně novým tématem. Území, které dnes tvoří Českou republiku, bylo totiž i přes svou polohu ve středu Evropy po dlouhou dobu ve srovnání s jinými i zeměmi národnostně i rasově relativně homogenní. Bylo to dáno specifickým historickým vývojem zejména po druhé světové válce. Zatímco v roce 1930 se k české národnosti hlásilo na území České republiky jen 70% obyvatel, v roce 1950 již celých 95 % (Čaněk, 2003). Postupně po sobě následující Holocaust, odsun sudetských Němců, následně uzavření hranic v totalitním režimu a konečně rozpad Československa zemi národnostně homogenizoval. Minority v republice tvořily v roce 1998 jen 4% obyvatelstva (Šišková, 1998. s. 41).